

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Csp/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204257
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8516204257.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňa JUDr. Miriam Szárazová, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanej: R. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. M. XXX/XX, XXX XX U., v konaní o zaplatenie 1.788,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti zaplatenia sumy 293,04 eur s prísl. **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.387,51 eur, úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.387,51 eur od 11.11.2016 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 26,- eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nesplnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 80,20 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18.11.2016 domáhal zaplatenia sumy 1.788,87 eur, úrokov vyčíslených ku dňu 10.11.2016 vo výške 43,74 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 1.788,87 eur vo výške 24 % ročne zo sumy 1.788,87 eur odo dňa nasledujúceho po dni 10.11.2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.788,87 eur odo dňa nasledujúceho po dni 10.11.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca si predmetný nárok uplatnil z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2013 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur. Pretože žalovaná porušila povinnosti zo zmluvy, celý úver vrátane príslušenstva sa stal splatným. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 30.12.2016 nevyjadřila.

2. Súd uznesením sp. zn. 7Csp/71/2016 zo dňa 31.3.2017 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s. vstúpil do konania ako žalobca BENCONT COLLECTION, a.s..

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strany sporu nezúčastnili. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní súhlasil, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti s tým, že sa pridrižiava svojich vyjadrení. Zároveň súhlasil s postupným splnením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami po 26,- eur, a to pod hrozbou straty výhody splátok, v

prípade nesplácania čo len jednej splátky. Na nariadené pojednávanie sa žalovaná nedostavila, svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnila, súd preto konal vo veci a rozhodol.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi doloženými v súdnom spise a po ich vyhodnotení za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

4. Žalovaná dňa 18.7.2013 požiadala právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur s dobou splácania na 5 rokov. Dňa 31.7.2013 právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.000,- eur, s výškou mesačnej splátky vrátane poisťného 61,29 eur, s dátumom prvej platby do 25.8.2013, s dátumom ďalšej platby k 25. dňu v mesiaci, s dátumom konečnej splatnosti úveru 25.7.2018, s počtom splátok 60, úrokovou sadzbou 24,50 % p.a., RPMN banky 29,23 % p.a., priemernou RPMN na trhu 20,44 % p.a., s celkovou výškou nákladov 1.547,26 eur. Nakoľko žalovaná porušila zmluvu o úvere, právny predchodca žalobcu dňa 30.12.2013 ju upozornil výzvou na splatenie dlžnej časti úveru a zároveň ju upozornil na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný v zmysle § 565 OZ. Predmetnú zásielku si žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Následne dňa 15.1.2014 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňa 15.1.2014 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Žalovaná uhradila do podania žaloby sumu 319,45 eur a po podaní žaloby uhradila sumu 293,04 eur, na základe čoho žalobca v tejto časti zoberal žalobu späť. Žalovaná ostala v konaní nečinná.

5. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu doručil súdu dňa 24.1.2018 vyjadrenie vo veci so špecifikáciou, v ktorej špecifikoval uplatnený nárok, taktiež s výpočtom úrokov z omeškania. Zároveň vyjadril právny názor, že na predmetný spor je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, ani možnosť aplikácie ustanovenia § 52 ods. 2 Obč. zákonníka na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015, nakoľko v danej veci zákonodarcu zakotvil nepriamu retroaktivitu pre ust. § 53 ods. 4 písm. s/, t/, § 53 ods. 7 a § 614a. Poukázal taktiež na článok XIV. zák. č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom tento zákon nadobudol platnosť účinnosťou 1.4.2015, okrem článku I., článku II. bod 2 až 8. A teda z tohto podľa názoru žalobcu vyplýva, že na ust. § 52 ods. 2 OZ sa vzťahuje zákaz retroaktivity a nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015. Ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C 42/2015 zo dňa 9.11.2016, v zmysle ktorého Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. Záverom právny zástupca žalobcu v dôsledku úhrady žalovanej po podaní žaloby vo výške 293,04 eur zoberal v tejto časti žalobu späť, a to v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 10.11.2016 a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň súhlasil so splnením dlhu v pravidelných mesačných splátkach po 26,- eur pod hrozbou výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

6. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

8. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere

vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. V zmysle § 2 písm. a), a b), Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 2 písm. g) a h) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

15. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie krajšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

20. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd dospel k záveru:

21. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ, jedná sa o vzťah občianskoprávny. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní každej otázky má aplikovať právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre spotrebiteľa. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalobkyňou je tzv. absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý sa vyskytuje tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch.

22. Ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj v znení účinnom do 31.12.2014 treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce nevyžaduje transpozíciu v prípade dualistickej úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti tomuto zákonu (rozumej Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1). Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, no je citlivejšia, zohľadňuje aspekt informovanosti spotrebiteľa, explicitne priznáva rovnaké práva aj ručiteľovi, garantuje efektívnejšie uplatnenie práva pri plynutí času pri zlom úmysle veriteľa a pod. Nemožno prehliadnuť fakt, že sú to predovšetkým dodávatelia, ktorí uplatňujú veci na súde. Spory vyvolané spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný.

23. Vzhľadom na uvedené, nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, súd na posúdenie úverového vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012), ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

24. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. V súvislosti

s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.03.2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, že Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

25. Súd ďalej preskúmal ex offio podmienky uzatvorenej úverovej zmluvy a zistil, že predmetná úverová zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. písm. j/ - ročná percentuálna miera nákladov ako celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v zákone č. 129/2010 Z. z. sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve uvedený údaj chýba, keďže nie je uvedené, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN a preto je potrebné s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z. úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

26. Vzhľadom na uvedené, žalovaná má vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. 2.000,- eur po odrátaní jej plnení do zosplatnenia sumy 319,45 eur a po zosplatnení sumy 293,04 eur, má teda žalobcovi zaplatiť sumu 1.387,51 eur.

27. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca požadoval úrok z omeškania od 11.11.2016, hoci omeškanie u žalovanej začalo už skôr. Súd však v súlade s dispozičnou zásadou tomuto návrhu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol takto

28. Podľa § 255 CSP ods. 1 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

32. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 1.788,87 eur eur, pričom nárok žalobcu bol opodstatnený vo výške 1.387,51 eur. Žalovaná však sumu 293,04 eur uhradila po podaní žaloby súd tak pri posudzovaní úspech teda prihliadol i na túto skutočnosť. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 90,10% a úspech žalovanej predstavuje 9,90%. Teda čistý úspech žalobcu je 80,20% (90,10% - 9,90%).

33. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 80,20%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.